

Siemroth: Det har gjort mig meget ondt, at den ærede Finantsminister ikke med mere Bestemthed har svaret paa de Talstørrelser, som oprindeligt bleve opstillede af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Rothe). Jeg troer, der havde været god Opfordring til at gjøre det. Jeg kan ikke indsee, at Landets almindelige Tilstand skulde i den Grad være Rigsdagen uvedkommende, som den høitærede Finantsminister i sit Svar syntes at antage. Det kan ogsaa uden at gaae til saa vidtløstige Betragtninger som de, den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4 Valgkreds (Rothe) anstillede, meget let sees, at der vil blive en Underbalance paa det indværende Aars Regnskab, og at der vil være en paa det Budget, hvortil vi nu skulle forhandle Lovforslaget, naar man blot lægger Mærke til, at der er anført som Indtægt Summer for Aaret, som slet ikke høre til Aarets Indtægt, og deriblandt bliver dog unægteligt de Summer at regne, som ere tagne fra Kassebeholdninger for foregaaende Aar. Det er ved Hjælp af dem, at Balancen paa Statsbudgettet udkommer. Paa vort eget Budget faae vi en Overbalance uden dette. Og desuden gjør Finantsministeren den Bemærkning i sin Førestilling til Kongen, at næste Aar ville Hertugdømmerne ikke være istand til at udrede de Udgifter, de have, og at der vil være en Underbalance for Holsteen af 375,000 Rbd. og for Slesvig af 260,000 Rbd. Skulle vi være i Fællesskab, som vi jo maae, have vi jo dog ogsaa Ret til at spørge: Hvorfra skulle de saa faae disse Penge, som de skulle have, for at gjøre deres Tilflugt til Fællesudgifterne. Der er en Paragraph, som er de ærede Medlemmer bekendt, saavel i de foregaaende Aars Finantslove, som ogsaa i Finantslovsforslaget for 1854—55, som gaaer ud paa, at Danmark ikke skal udrede sine $\frac{2}{3}$ andtagen under den Forudsætning, at de andre Landsdele ogsaa udrede deres; jeg tvivler ikke i ringeste Maade paa, at Finantsministeren nok vil gjøre Udvei for, at de udrede deres Andeel; men, isald de ikke skulle være istand til at udrede den, saa kan Betydningen af hiin Paragraph dog ikke være, at saa skulde Statshuusholdningen staae stille; thi saa skulde Danmark heller ikke udrede sin Andeel; det

Manglende maatte tages af Beholdningen. Det er ikke altid sagt, Rigsdagen da vil være samlet, eller at Finantsministeren vil være istand til paa den Tid at sammenfalde en Rigsdag i det givne Dieblis. Han maa altsaa dog disponere over Summer, der ikke vare Indtægt for Vedkommende. Hele Betydningen af denne Paragraph kan altsaa neppe være anden, end at hver Landsdeel skal debiteres for hvad den indbetaler mere, eller hvad der bruges mere af hvad dens Indtægter ere, end den egentlig skulde svare til; og den skal debiteres for hvad den svarer mindre. Da vi talte om en Overfludsparagraph i Foraaret, vilde Finantsministeren paa ingen Maade tillade, at der blev anført et særligt Overflud for Danmark; men det bliver dog nødvendigt, at vi faae en saadan Overfludsparagraph ind i Finantslovgivningen; thi, naar vi skulle være i Fællesskab for tre Femtedele med Nogen, der skulde svare to Femtedele, og hvis Indtægter dog ikke svare til vore tre Femtedele med vrafeliggende to Femtedele, saa komme vi bestandigt til at staae i Udlæg; og der maa, hvis ingen Opgjørelse kan finde Sted, sørges for, at til den Tid, naar der skal præsteres, hvad der staaer opført paa Budgettet, da en saadan Postering finder Sted. Det er kun det, jeg har villet udtale. Skjøndt Tilstanden virkelig ikke er saa beroligende, som den sidste ærede Taler har sagt, saa er der dog endeel Indtægter, som kunne antages at ville vedblive at stige, og der er ogsaa adskillige Udgifter, som ikke ville vedblive. Der er blandt Andet bestemt en meget stor Udgift af 500,000 Rbd. til Erstatning for Kjørsler i Krigen; saadanne Udgifter ville ikke lettelig komme igjen, og det er en Lettelse, at de ikke komme igjen; men dog er der ikke den samme Sandsynlighed for, at ogsaa Hertugdømmernes Indtægter ville ganske svare til de to Femtedele paa samme Maade, som Danmarks svare til de tre Femtedele, og det er virkelig et Forhold, som vi ere berettigede til at see hen til i Tiden, og det ønskede jeg gjerne, at Finantsministeren vilde udtale sig noget udførligere om.

Finantsministeren: Naar man nøiagtigt undersøger den ærede Rigsdagsmands Befymring, saa er den egentlig ene og alene